

Danial Lydersen setti summarlötuna:

– Viðareidi er besta stað á jørð

-Tá vit nú aftur fara til verka, latum okkum ikki gloyma okkum sjálvi - ella missa okkum burtur. Tað eru júst slik tiltøk sum hetta, ið lívga og savna fólkið. Skuldi tað hent, at vit fáa minsta varhugan av, at vit eru við at missa okkum sjálvi burt, ja so er heilivágurin júst hesin: at kalla fólkið saman til gamans og álvara - men uttan fyri teir verðsligu bøgardarnar segði Daniel Lydersen m.a., tá hann setti "Summarlötuna" á Viðareidi leygardagin. Vit prenta frálíku røðu hansara:

„Gott nokk skal tíð til alt. Og einki ringt um tað. Mær kunnugt, eru tað nevniliga 93 ár liðin, síðani seinasta skipaða tiltak fór fram á Viðareidi; - eg eri í hvussu so er ikki betri vitandi. Og tað var fólkafundurin „Uppi á Eggini“ tann 13. juli í 1902.

Eg siggi fyri mær báttin - ella bátarnir - leggja at Niðri á Spori. Og fylgið heldur leiðina fram niðan í Ónagerð og í bóndahúsinu. Men eg eri eitt sindur í iva um, hvussu hýrurin man hava verið á fundarfólkunum, við tað at ein av høvuðspersonunum, nevniliga Absalon á Trøllanesi, sum skuldi havt verið við, júst var deyður kvøldið fyri, 75 ára gamal.

A.C. Evensen sigur frá, at fundardagurin á Viðareidi var sunnudag. Og leygar-kvøldið fyri, tá í Absalon var lagstur, lá hann leingi og tosaði við konu sína um fundin, sum hann ætlaði sær á, dagin eftir. Og viðari verður sagt frá, at hann gleddi seg sum eitt barn til at koma á fundin, og serliga segðist hann at gleða seg til - í Viðareidis nýggju kirkju - at hoyra prædiku á føroyskum.

Men tóbetur hevur tað verið so hjá okkum, at um góður maður bært frá, ja, so hevði man annan í staðin; og soleiðis var her. Fugloyggin, sum liggur her dygst eystan fyri okkum, hevur fostrað mangar slikar persónar - og ger tað enn. So einki var meira rætt og rimuligt enn at Simon Michael Zachariassen (faðir Louis'ar) bleiv ein av høvuðsrøðarunum á nevnda fólkafundinum „Uppi á Eggini“. Símun - Michael byrjaði røðu sína við at siga:

„Mikið kann umskipast á mannsins ævi“.

Hattar ljóðar í mínum oyrum, bæði, sum eitt varskó, samstundis, sum tað sipar til nakað, ið farið er. So slíkt er vert at hugsa um.

Tey hugna sær á Viðareidi

Maður her í bygdini hevur fortalt fyri mær, at Jóannes Patursson úr Kirkjubø var eisini við til hendan fundin; og at viðingar fingi hann oman til Eiðsvíkar at hyggja eftir umstøðunum har. Endin var, at Jóannes Bóndi lovaði teimum fullan og heilan studning til alt tað, sum beinleiðis kostaði pening, til at fara undir at gera „Plánn“ (sum hettar projekt vanligja varð røpt av viðingum).

Sjálvt arbeiði var plikt-arbeiði hugsi eg. Og stóð liðugt í 1912. Tað eru 10 ár seinri.

Men venda vit aftur til sjálfan fólkafundin, so kann sigast, at nokur ár eru liðin, síðan fólk í hesi goðu bygd fóru undir tiltøk, sum kanska kunnu líkjast hesum

nakað.

Tíðirnar vóru bert øðrvísi tá; man hevði ikki so nógv at gera burtúr.

Her komi eg at hugsa um tey sokallaðu „góðu“ (?) árin her á landi. Tá hevði maí ikki tíð til slíkt, sum eina „Summarlota á Viðareidi“ ella fólkafundir.

Man kann av røttum spyrja: Hvat var hattar fyri nakað, sum hendi hesi góðu ár?

Hvar vóru vit tá???

Var tað bara eitt korpus, uttan sál, sum slutti seg við miklari ferð??

Vóru vit við at missa okkum sjálvi burtur??

- Ella hvat var tað??

Stovnaðu felagið TERNAN
Eg fari at sleppa hesum end-

anum eina løtu, men triva í hann aftur seinri. Fari líka at nerta eitt sindur við okkara 55-ára gamla bygðafelag.

Ungmannafelagið, ella bygðafelagið „TERNAN“ bleiv stovnað tann 13. november 1940. OG teir, sum komu í fyrstu nevndina vóru: Villy Undir Hoggarðinum (Vilhelm Sørensen) Julius á Oksaletti (Julius Lassaberg) Hannis hjá Tummasi (Johannes Lind Sørensen) Heini hjá Olafi, og - (Heini Olafson, f. Joensen) John í Liðanum. (John Nybo)

Villy bleiv formaður, og drívraftin sjálf í hesum felag. Og okkurt man hava sitið so væl hjá honum, at viðingar taka til tað enn tann

dag í dag. Villy var serliga sterkur á tí skemtliga økinum.

Teir mugu hava verið byrjaðir nakað fyrr, tí fyrsta jólatræfestin varð hildin „20-Aftan“, ella: 11. januar í 1939.

Hendan jólatræfest varð hildin í dansistovuni, sum longu varð bygd umleið í 1933 av Sámal í Lørvík. Eg fari líka at skoyta uppi her, at sami maður, hevði eisini dansi-skeið í dansistovuni sama ár. Og 5 ár seinri ár 1938 hevði Heina-Martin í Sørvági eisini eitt slíkt skeið. So har var „futtur“ í.

Annars bleiv dansistovan brúkt til alt.

Har varð dansað. Framført varð skemt og spældi vórðu sjónleikir. Sum sagt so vórðu

jólafeindir hildnar har. Politiskir - líka so væl sum kristilgir fundir vóru eisini hildnir í dansistovuni.

Men onkusvegna hevur hettar hús sæð sínar bestu dagar seinast í trýss-árunum, tí tað bleiv tað niðurtikið.

Ungmannafelagið „TERNAN“ lá stilt í nógv ár. Men í 1978 bleiv tað endurreist. Og tá var tað núverandi bygðarráðsformaður Jógvan Nybo, sum bleiv fyrsti formaður í tí endurstovnaða „Ungmannafelagnum“, ið nú hevði fingið heitið: „Bygðafelag“. Navnið „TERNAN“ hevur altíð verið óbroytt og varðveitt.

Arbeitt varð eftir førumuni, og byrjað mátti púrastani og aldeilis frá botni. Virksemd var ymist. Men best munnu viðingar minnst skemtiløturnar uppi hjá Dagný og Rasmusi, har oddamaðurin vituliga var Andrias.

Tað er gleðiligt fyri meg at siggja, at nú eru fólk farin at reissast enn meira. Man fer longur. Gamli-Skúli stendur so snotusligur Heimi á Bakka. Høllini fyllast meira og meira við fólk og húrðarnar standa uppá bak.

Mamy Sørensen er núverandi formaður. Og tað skal sigast, at hon leggur doyn á. Vónandi fara tingini at eydnast væl framyvir. Í hesum sambandi fari eg at minna á, at tað er ógvuliga umráðandi, at bygðafólkið stuðlar teimum, sum skipa fyri.

Alt hjálpi til, hvussu lítið tað enn er. Ja, sjálvt bert moralskur stuðul - hettar, at tú visir teg á staðnum, ella við øðrum orðum: „Ert við“.

So tað kundi verið hóskaði hjá mær at enda hettar avsnittið við eini heilsan til bygðafelagið, har eg havi sangin hjá Jakupi Dahl í huga, nevniliga hendan:

